

'Ammèl Faratèt

Van al de herders, die 's nachts voor onze tent, onder één deken,
op een stroomat sliepen, was 'Ammèl Faratèt de jongste
'Ammèl Faratèt; het vlindertje, een kind nog met lange naakte
beenen onder zijn gescheurde burnoes
'Ammèl Faratèt, de danser, de tamboerijnslaander, de vroolijke
kobold achterop zijn ezel
'Ammèl Faratèt, die daags met dunne braadstangetjes op een
oude schapenschaar het rythme van zijn jeugd sloeg.

9

De nacht op het plateau was koud, een laatste ster opgeslokt
door de wolken, die neerhingen in zwarte regensluiers om de
toppen der heuvels
kille druppels sloegen hun roffel tegen het tentzeil
toen zag ik hoe het doek aan den ingang opgelicht werd en
een donker figuurtje sloop rillend naar binnen.

Dien nacht lag hij naast mij
ik voelde, door de natte burnoes, zijn naakte schouders
rusten in mijn arm, die ik niet terug trok
het zachte vloeien van zijn adem hoorde ik, als was de maan
opgehangen onder ons tentdoek
hij bewoog in zijn slaap en een warme, tengere jongensarm
gleed over mijn lichaam

Hij lag naast mij en ik waakte
de warmte van zijn bloed voelde ik en het kloppen van zijn hart,
dicht tegen mijn lichaam
en zijn hoofd dat in mijn vermoeide arm rustte, en een voet
die even mijn enkel beroerde
en de uren gingen voorbij en ik bewoog niet, want een kind
sliep in mijn armen en toen kwam de morgen.

Door de spleet van de tent drong hondengeblaf en het eerste
rose schemeren van den ochtend
hij maakte zich los uit mijn armen, maar keerde zich nog één
keer om op zijn weg naar den uitgang
ik zag op zijn donkere gezicht een verdrietige glimlach:
„waarom Si Yoessef, heb je mij niet gekust?”

(Uit „De Bevrijde Eros” van Jef Last.
Uitg. Brusse N.V., Rotterdam, 1936).